

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXXII, БРОЙ 01 (280) • 2022 година

ISSN 08615519

цена 0,60 лв.

Създаден да бъдеш Христов последовател

1. СМЯНА НА ФОКУСА

През последните няколко години се забелязва ясна тенденция на увеличаване на популярността на практики и литература, която ни учи как да развиваме потенциала си, как да се отърсваме от стреса и как да се самоусъвършенстваме.

С отдалечаването на западно-то общество от Бога и Библейските принципи се натрупва все повече нужда от себеизява, надпревара в кариерата, господстващ материализъм, които водят до повече стрес и оттам депресии.

Силно развиващите се клубове по техники за овладяване на стреса, йога практики и учения само допълват картината и се опитват да отговорят на нуждата, която все повече хора имат. Последните няколко години (поне преди пандемията) показват, че най-популярният и най-продаваният литературен жанр от книгите е този за самопомощ и самоусъвършенстване. Ако сте търсили скоро книга, вероятно сте виждали тези книги онлайн или на рафтовете в книжарница.

Освен това е много модерно хората да се записват на „Лайф کوچинг“ курсове, които да ви помогнат

да станете „Аз-ът“, който мечтаете: „най-ефективният вие“, „завършеният вие“, „вие супергероят.“

Експлозивната популярност на тези онлайн курсове, практики и книги говори за най-дълбокото желание на всяко човешко същество. Всички имаме вътрешен стремеж да бъдем трансформирани в нещо отвъд това, което сме сега. Всички искаме да станем някой. Но как изглежда това пътуване да станеш някой?

Историята, илюстрирана в повечето книги за самопомощ, ни казва да работим безмилостно върху себе си. Предлагат ни безброй теории, стратегии и приложения, които да ни доведат дотам. Изводът е, че ако инвестираме сериозно в себе си, тогава ще достигнем пълния си потенциал.

Като християни обаче имаме съвсем друг образец. Да бъдеш последовател на Исус не означава постоянно обръщане навътре за самоусъвършенстване, а постоянно обръщане навън към Бог и другите в служене, жертва и любов.

Дълбоката истина за Царството, разкрита в живота на Исус, е следната: Само когато детронираме себе си и служим, грижим се и обичаме другите, в крайна сметка ще станем това, което Той очаква от нас.

„И повика народа заедно с учениците Си и им рече: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и така нека Ме следва. Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене и за благовестието, ще го спаси. Понеже каква полза за човека, като спечели целия свят, а изгуби живота си? Защото, какво би дал човек в замяна за живота си? Защото, ако се срамува някой поради Мене и поради думите Ми в тоя блуден и грешен род, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в славата на Отца Си със светите ангели.“ (Ев. Марк 8:34-38)

Не искам да те разочаровам, мили братко или сестро, но фокусът не си ти. Докато не смениш фокуса на живота си от **Аз** към **Него** и **Тях** никога няма да намериш удовлетворение и пълнота. Не защото

то няма да положиш достатъчно старание, а защото Дизайнерът на твоя живот ни е проектирал така.

Фокусирането върху собственото ни развитие без да служим на другите, води само до изкривяване на Божията цел на нашия живот. Чували сте стиха: „И тъй, ако някой от вас не се отрече от всичко, което има, не може да бъде Мой ученик.“ (Ев. Лука 14:33)

Интересен е контекстът, в който се намира този стих. Преди него Исус казва Примерът за градящия кула, който трябва да пресметне разходите и за Царя, чиято войска беше десет хиляди, а срещу себе си имаше противник с 20 хиляди бойци. И после казва: „И тъй, ако някой от вас не се отрече от всичко, което има, не може да бъде Мой ученик.“

Без Божията помощ в живота ни никога не можем да имаме удовлетворен живот и да развием потенциала си. И после продължава с предупреждението: „Добро нещо е солта, но ако самата сол обезсолее, с какво ще се подправи? Тя не струва нито за земята, нито за тор; изхвърлят я вън. Който има уши да слуша, нека слуша!“ (Ев. Лука 14:34-35)

Ако солта смени фокуса си да не се раздава заради другите и да се запази за себе си, губи стойността си и се изхвърля и тъпче.

От друга страна – ако се раздаде, тя променя всичко около себе

си, предпазва от развала и изпълнява целта си. Апостол Павел говори на вярващите във Филипи: „Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото. Не се грижете всеки само за себе си, но и за другите.“ (Филипяни 2:4)

2. СМЕНИ КУРСА

Когато Исус призовава своите ученици, всеки от тях си има лични цели и пътища. През трите години и половина на апостолско служение, те сменят курса на предишния си живот. Ала след Разпятието на Исус всеки е изкушен да се върне в пътя си и от последовател на Христос да стане последовател на широкия път.

„Влезте през тясната порта, защото широка е портата и просторен е пътят, който води към погибел, и мнозина са онези, които минават през тях. Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води към живот, и малцина са онези, които ги намират.“ (Ев. Матей 7:13-14)

Влизайки през тясната порта на спасението, сме призовани да вървим по тесния път, който води към вечен живот. Не е все едно кой път ще следваме, понеже всеки път има определена посока и още по-важно – крайна дестинация.

Библейските притчи ни предупреждават на два пъти с еднакви стихове: „Има път, който се вижда

прав на човека, но краят му води към смъртта.“ (Притчи 14:12) „Има път, който се вижда прав на човека, но краят му води към смъртта.“

(Притчи 16:25)

Не е възможно да сменим курса на живота си, ако не сменим фокуса си. „Който отстъпва от Бога в сърцето си, ще се насити от своите пътища, а добрият човек ще бъде доволен от себе си.“

(Притчи 14:14)

Иисус дойде на тази земя, не само за да изработи спасение, но и да ни покаже пътя към Него. За да може да вървим по този път, трябва да решим да сме последователи на Христос. Думата „последовател“ е с корен = следвам. Ние не сме призвани да измисляме наши пътеки, а да следваме Пътя – Христос.

„Иисус му казва: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отца, освен чрез Мене.“

(Ев. Йоана 14:6)

Често е приятно да следваме Христос, но понякога е трудно да вървим срещу тълпата и да плуваме срещу течението. Тогава се нуждаем от свръхестествена сила в краката, за да бъдем последователи.

Ще ви споделя една добре позната на повечето от вас случка, която ще придобие напълно нов смисъл за вас днес: „А преди празника на Пасхата, Иисус, знаейки, че е настанал часът Му да премине от този свят към Отца, като беше възлюбил Своите, които бяха на света, докрай ги възлюби. И ко-

гато беше готова вечерята (като вече дяволът беше внушил в сърцето на Юда Симонов Искариотски да Го предаде), като знаеше Иисус, че Отец е предал всичко в ръцете Му, и че от Бога е излязъл и при Бога отива, наля вода в умивалника и почна да мие краката на учениците и да ги изтрива с кърпата, с която бе препасан. И тъй, идва при Симон Петър. Той Му казва: Господи, Ти ли ще ми умиеш краката?

Иисус в отговор му рече: Това, което Аз правя, ти сега не знаеш, но после ще разбереш. Петър Му казва: Ти няма да умиеш моите крака до века. Иисус му отговори: Ако не те умия, нямаш дял с Мене. Симон Петър Му казва: Господи, не само краката ми, но и ръцете и главата. Иисус му казва: Който се е окъпал, няма нужда да умие друго, освен краката си, но е цял чист, и вие сте чисти, но не всички.“

(Ев. Йоана 13:1-3, 5-10)

Винаги съм се чудил: Защо не главата? Нали от там са лошите мисли. Защо не ръцете? Нали те вършат и добро и зло? Защо краката? Защото те определят пътя, по който ходим и крайната цел, която достигаем.

Ако посветим пътя си на Господа и станем Негови последователи, може би по време на пътуването ще трябва да се борим с лоши и неправилни мисли, може да трябва да се покаяваме за грешни постъпки, но крайната точка, която ще достигнем е Небето. Следвайки

Христос, Той ни очиства целите!

Не случайно Божият Син се яви възкръснал на своите ученици на Галилейското езеро. Там имаше лична среща с Петър, за да го възстанови като апостол. Иисус го запита три пъти: „Обичаш ли Ме?“

След като Петър три пъти каза на Господ, че Го обича, Иисус му каза в есенция две неща:

● **Първото е:** Смени фокуса си: От това да мислиш само за себе си, мисли и се грижи за другите: „Паси агънцата Ми“, „Паси овцете Ми“, „Паси овцете Ми“.

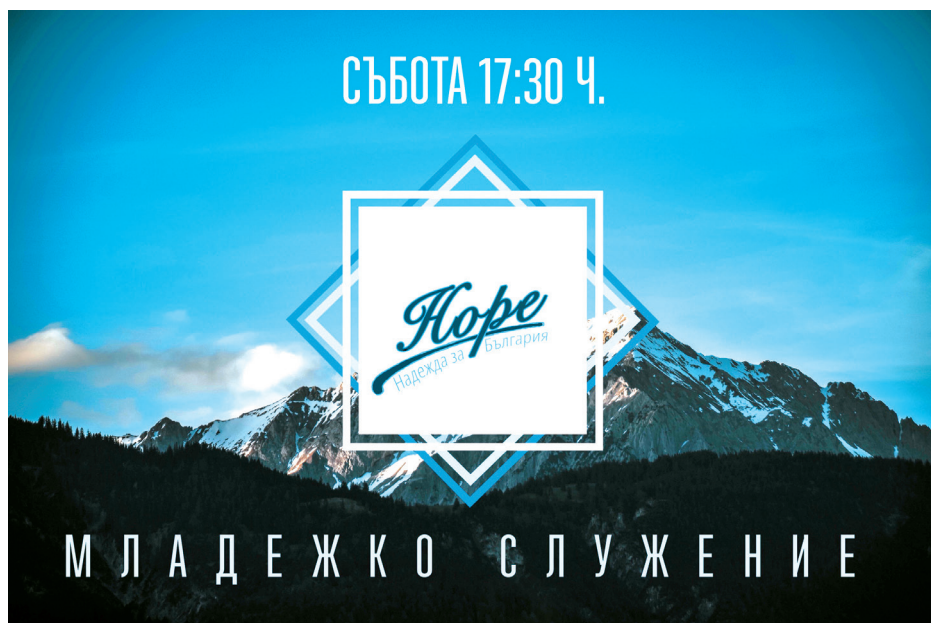
● **Второто е:** Смени курса на живота си: „Истина, истина ти казвам: когато беше по-млад, ти сам се опасваше и ходеше, където си искаше; но когато остарееш, ще простреш ръцете си и друг ще те опасва, и ще те води, където не искаш. А това каза, като даваше да се разбере с каква смърт Петър щеше да прослави Бога. И като рече това, каза му: Върви след Мене.“

(Ев. Йоана 21:18-19)

И в 22 стих отново: „Иисус му каза: Ако искам да остане той, докато дойда, тебе какво ти е? Ти върви след Мене.“ (Ев. Йоана 21:22)

Това е призивът на Бога към всеки един от нас лично: Не се оглеждай. Не се оправдавай с другите. Ти върви след Мене!

П-р Владимир Владимиров

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обадите
за молитва и съвети
на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко
проблема си и ще получите
подкрепа от ходатайствения
молитвен екип!

Споделете вашите свидетелства
по телефона или на адреса на
Редакцията.

ПАСТОРСКА [10С] КОНФЕРЕНЦИЯ

MOVEMENT

Аз се моля за това, в България да се случват хубави неща. И ви поздравявам за вашия духовен глад и за това, което Бог прави през последните години. Аз се моля за това, да има такова невероятно време и планове на Господа за България. Започнах да изследвам началото на църковната история на България през 90-те години. Спомням си как

ВИЖ ЖЪТВАТА

П-р Ренди Нийдъм -
Хюстън

епископ Милчо Тотев доведе 300 души в Хюстън, в църквата на Джон Остийн. Оттогава Хюстън не е същият. Отдавна Господ е пресякъл нашите съдби. И на мен от началото на 90-те години Бог ми показва, че иска да използва България като светилник в този регион, като горящ огън, като факел. И аз знам, че има още неща, които трябва да се случат. Вярвам, че живеем в много важно стратегическо време, в което Бог иска да направи нещо ново в България и в целия регион на Балканите.

Нашият свят е шокиран от тази Ковид пандемия. Когато излизаме от нея, е много важно за нас да позиционираме правилно сърцата си в това, което предстои да стане.

Бог знае хората, които са Негови. Те ще бъдат много верни и в дните напред. И всичко, което трябва да бъде възстановено, ще бъде възстановено и ще дойде даже още по-добро. По-добро от всякога преди.

Имахме среща с един млад проповедник Майкъл Колинос от Орландо, Флорида, който води слу-

жението Jesus Image. В това събрание имаше много силно преливащо Божие присъствие. Хората непрекъснато прииждаха. Като пастор аз осъзнах, че няма начин да поберем това множество в залата за Бога. Не можехме да осигурим паркинг за колите им, не можехме да осигурим достатъчно седящи места. Хората чакаха с часове преди да влязат в залата. В момента се фокусирах върху проблемите, а не върху това, което Бог правеше, спасение на душите на мнозина. И Той ми проговори: „От Господа е това, И чудно е

Участници в Международна Пасторска Конференция „СЛУГИ И ПОСЛАНИЦИ“
пред църквата в гр. Вършец с пастор Марин и Диди Горанови

във вашите очи. Тоя е денят, който Господ е направил; Нека се радваме и се развеселим в Него.

(Псалом 118:23, 24)

Тогав ми се отвориха очите да видя Божието дело - толкова извън контрол, толкова преливащо! А аз гледах неправилните неща, размишлявах: „Нашата зала е прекалено малка, мястото за паркиране също.“ Това, което Господ ми каза, го споделям с вас, българи: „Това е Божието дело и то е невероятно в нашите очи. Тоя е денят, който Господ в сътвори“.

Този е денят, който Господ е сътворил. Никоя пандемия не може да го спре! Никоя сила на тъмнината не може да го спре! Това е денят, който Бог е сътворил. Това е нов ден за България. Нов ден за Църквата. Нов ден за твоите мечти. И Бог ми каза: „Спри да гледаш на нещата, които не са правилни. Това е, което Аз правя. И нека то бъде чудно за вашите очи.“ И сега като излизаме от пандемията, нека всичко, което върши Бог, да изпълни очите ви. И нека се чудите и маете за това, което Иисус прави.

Нека Вашите очи бъдат изпълнени с чудесата, които прави Бог! Когато се молих за вас тази сутрин, Господ ми припомни нещо, което съхранявам в сърцето си. През 1992 и 1993 година Бог е отбелязал и маркирал България за велико Свое действие. И аз вярвам, че сега е времето, това са дните, в които се изпълняват молитвите на хората за духовно съживление. Когато Бог извеждаше Израел от робството в Египет, Библията казва: „Ние бяхме като онези, които сънувахме и Господ ни изпълни със

Прославяйте Господа; призовавайте Неговото име; разгласявайте делата Му между народите.

Възпейте Го и пейте Му!

Разказвайте за всичките Му чудеса!

Нека да се весели сърцето на онези, които търсят Господа.

И правдата Му е за внуците на онези, които спазват завета Му, помнят Неговите заповеди и ги изпълняват.

Псалом 104

смях, с радост.“ Нека се изпълнят Божиите мечти отново. Тогава чух Божия глас: „Ще се движа сред Балканските нации. Ще извърша дело на съживление. Това е денят, който Бог е сътворил.“

И Неговите планове не могат да бъдат спрени. Може да звучат тътени, барабани на война, да се издигнат гласове на разединение, но Божието Евангелие ще гори. **Бог е избрал българите да бъдат лидери в това духовно съживление на Балканите! Радвайте се! Пишете история. Вижте себе си като участници в чудесните Божии дела.**

П-р Робърт Бакстър - Франция

1) ВИЖ ЖЪТВАТА

Като излизаме от тази пандемия, имаме невероятно време на жътва. Защо? Хората са разклатени. Хората са уплашени. Хората имат загуби. Исус казва: „Подигнете очите си и вижте, нивите са пожълтели.“

Вижте жътвата с очите си. Не бъдете като мене да виждате ограниченията и проблемите, които имаме. Нека да изпълни жътвата очите ви. Словото ни казва, че Исус видя множествата и беше изпълнен със състрадание. Искам да кажа на всеки един от вас. Бог иска да видите чудната жътва, която

е пред вас. И това е **Божие състрадание**, което ще ви води напред. Никога няма да имате жътва, съживление или някое действие на Бога, което да не може да видите **с очите на вярата**. Трябва да видите жътвата, за да влезете в нея.

Това са дните, в които ще се изпълни това, за което вашите праотци са се молили да видят. Всичките молитви на светиите преди вас, нещата, които те са копнеели да видят вие ще ги видите. Бог не е забравил нито една молитва, която е изказана от тази земя - България.

Повечето съживления и жътви са се случили във времена на **неперфектни обстоятелства**. Никога не е перфектното време. Винаги има нещо, към което може да погледнеш и да си кажеш: „Това не е правилното време!“ Но ако погледнеш това, което Бог прави ще разбереш, че това е правилното време.

Когато излязохме от пандемията, нашата църква беше като всички останали. Бяхме минали през тежко време. Много хора отсъстваха. Много неща се промениха. Дори не изглеждахме по същия начин като църква. Искам да ви кажа, че Бог не се интересува от нищо от това. Бих желал да видите всичко, което Той е извършил през пандемията. И сега има хора навсякъде и невероятни неща се случват. Отворете очите си!

2) ПОСЕЙ

Никога няма да пожънеш, ако не си посял. Трябва да започнеш да садиш живота си, времето си, финансите си в тази жътва, която

Бог приготвя. Трябва да садиш за съживлението. Започвай да мечтаеш за съживлението! Започвай да пророкуваш за съживлението! Започвай да проповядваш безкомпромисно за Божията слава! **Съживлението** се нуждае от семе. Не може да получиш жътва на съживление, която не си посял. Трябва да напояваш своите мечти. Дори сега когато четеш, трябва да позволиш на това семе да влезе в сърцето ти. Бог е невероятен, може да извърши всичко!

Обичам историята на Рейхард Бонке. Имаш привилегията да го срещна на няколко различни места по света. Като малко момче живял близо до морето. Виждал как огромни кораби и танкери, които приближавали брега, в момента на отлива затъвали в тинята. Било невъзможно да ги избутат. Но когато идвал приливът, тези големи кораби и платформи започвали да се издигат от тинята.

И това, което не е могло да се помръдне по никакъв начин, вече може да го преместиш. Сега виждам как идва прилив в България. Това, което е било затънало, сега се издига чрез свръхестествената Божия сила.

Никога няма да можеш да имаш жътва, която не можеш да видиш. Не позволявайте страха да ви спре. Бог има за вас велики неща. Когато видиш нацията си, когато видиш бедните, когато видиш болните, наркоманите, обичаш ли ги или те плашат? Когато Бог те призове да отидеш в друга нация, като мен

ли гледаш на неправилните неща? Казваш ли: „Моята църква е твърде малка, не съм известен, нямам пари.“? Или казваш: „Боже, да бъде Твоята воля.“ Бог иска желаещи хора, които да прати на жътва. Бъди един от тях!

Бях млад пастор в малко градче с население 300 души. Един ден седях до реката. Мислех си: „Има повече крави в града, отколкото хора. Не съм сигурен дали ни искат, нас вярващите. А аз мечтая да съм мисионер в моята страна Америка, дори по света.“

Никога не може да имаш жътва, която не си видял и не си посял в сърцето си. Трябва да започнеш да сееш в твоя следващ сезон. И казах: „Господи, аз пастирувам в най-малката църква в Америка. Сигурно не си много уверен в мен.“ И продължавах да седя до тази река, когато Господ ми проговори чрез пророк Исая 60 глава: „Твоите синове и дъщери ще дойдат от далеч. Ще говорят други езици.“ Двадесет години по-късно получих видение: Държах в ръце кутия за подарък. Когато я отворих, вътре имаше червено сърце. Бог ми каза: Това е моето сърце за Китай. Видях още как падна огън върху Азия.“ Дотогава не забелязвах азиатците, може да звучи зле. Но от този момент нататък ги срещам навсякъде по време на мисионерските ми пътувания по света. Сега е време за Божието действие в Китай и Азия.

Не може да имаш жътва, която не си видял. Нека Бог да изпълни сърцето ти с мечтите, които Той има за теб.

П-р Даниел Дайер -
Хондурас -
главен говорител
на Конференцията

“И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Нашата прилика...”

(Битие 1:26)

Една от най-трудните за разбиране концепции е **Божие Триединство** - ние вярваме в един всемогъщ **Бог с три Лица**. “Слушай, Израилю: Еова, нашият Бог, е един Господ.” (Второзаконие 6:4)

Когато говорим за Бог, става дума за Отец, Син и Свети Дух в едно, но всеки един от тях изпълнява различна функция в съвършен синхрон.

Най-лесно можем да си го представим с примери - за да се построи една къща ни трябва архитект, бригадир и работници. В случая **Отец** е архитектът - Той проектира сградата, **Иисус** е бригадирът - Той ръководи изпълнението на волята на Отец, а **Светият Дух** е работниците, които проявяват творението.

Много е важно да разберем, че въпреки различните им роли, и трите лица на Бог са равнопоставени и в самата си същност са едно. Знаем, че молекулата на водата има формула H_2O и това е нейният състав, но тя съществува в три различни агрегатни състояния - твърдо, течно и газообразно. Без значение в кое състояние се намира, обаче, нейният състав не се променя. Тя запазва своята химична същност, но има различни физични свойства.

Тези различни функции можем да видим още при първата ни среща с Триединството, а именно при самото сътворение: “В началото Бог сътвори небето и земята. А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата. И Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина.” (Битие 1:1-3)

Първата Личност, която се появява е Духът, който се носеше над водата и чакаше да изпълни плана на Отец. Следващият стих разкрива Иисус като Божие Слово: „В началото беше Словото; и Словото беше у Бога; и Словото беше Бог.“ (Ев. Йоана 1:1), което провъзгласява волята на Отец - да бъде светлина. “И стана светлина” чрез действието на Светият Дух.

Друг знаменит момент е кръщението на Иисус във вода: “И като се кръсти, Иисус веднага изле-

ТРИЕДИНСТВОТО

Мишел Цветкова

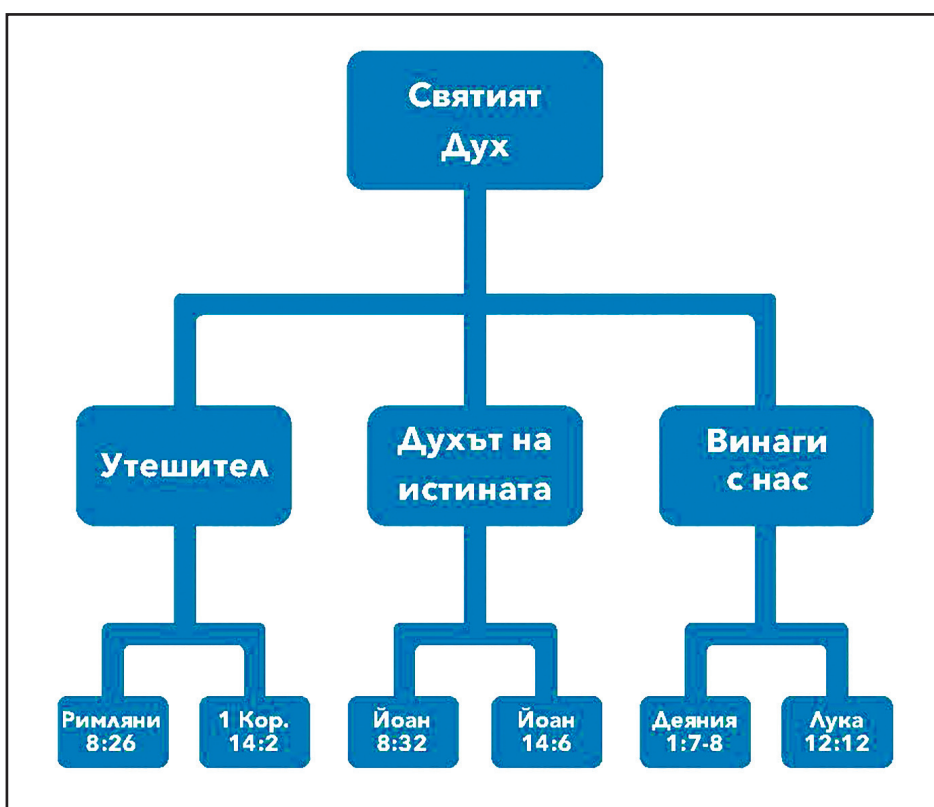

зе от водата; и ето, отвориха Му се небесата и видя Божия Дух, че слизаше като гълъб и се спускаше върху Него; и ето глас от небесата, Който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение.” (Ев. Матей 3:16-17)

Това беше началото на служението на Иисус на земята и за да се потвърди, че Той наистина беше пратен от Отец и вършеше Неговата воля, Бог се яви в пълнота. Иисус ходеше на земята в пълно единство с Отец и Святия Дух и заедно осъществиха най-великия план - спасението на света. Единственият момент, в който Иисус остана сам, беше на кръста: “а около деветия час Иисус извика с висок глас: „Илї! Илї! Ламà савахтанї?“, което значи: „Боже Мой, Боже Мой! Защо си Ме изоставил?“

(Ев. Матей 27:46)

Това беше най-болезненият миг в историята, защото Бог трябваше да преживее разделение, за да плати цената за греха ни.

“Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди. И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител (Святият Дух), за да пребъдва с вас довека. Духът на истината, Когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде.” (Ев. Йоана 14:15-17)

КАКЪВ ХРИСТИЯНИН СИ?

Божие заповеди могат да се изпълняват лесно, ако имаме Неговата благодат, т.е. Силата Господня. Писано е на няколко места в Свещеното Писание, че: „Чрез Благодат сте спасени.“ Защото който я има, неговото състояние е свято, чисто и непорочно, понеже грехът на този човек е опростен от Бога и той пребъдва в Исуса Христа духом. „Защото по благодат сте спасени чрез вяра и то не от самите вас; това е дар от Бога. Не чрез дела, за да не се похвали никой.“

(Ефесяни 2: 8, 9)

За да бъдем ние християните верни на Бога, изпълнители на Неговите заповеди, трябва винаги да държим връзка с Него чрез нелицемерна вяра, молитва, пост и пълно упование до край. И така ще бъдем помилвани от Исуса Христа.

Защото Той казва в гл. 15 на Евангелието от Йоана. „Аз съм истинската лоза и Отец ми е земеделецът. Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва; и всяка що дава плод, очисти я, за да дава повече плод. Пребъдвайте в Мене и

Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене. Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене и аз в него, той дава много плод (добри дела), защото отделени от Мене, не можете да сторите нищо. Ако някой не пребъдва в Мене, той бива изхвърлен навън като

пръчка и изсъхва; и събират ги та ги изхвърлят в огъня и те изгарят.“

(Ев. Йоан 15:1-6)

И тъй, който вярва и изпълнява Божиите наредби, ще наследи вечния живот на Небето, защото се отклонява от злото и се прилепя винаги към доброто.

Радвайте се в надеждата, в скръб бъдете твърди, в молитва постоянни.

Знаете ли, че...

Отглеждането на културно грозде започва преди около 6000-8000 години в Близкия изток.

В Армения е открита най-старата винена изба в света, датирана около 4000 г. пр.н.е. По-късно гроздето се пренася от Близкия изток в Европа, Северна Африка и Северна Америка. От началото на XIX век лечението с грозде и гроздов сок е известно като ампелотерапия.

Съдържанието на захари е много по-голямо, отколкото при другите плодове - над 25%. Гроздето е богато и на витамини - С, В и провитамин А. Наличието на много калий подкрепя сърдечния мускул, отделя излишните течности, затова гроздето и сокът му се препоръчват при високо кръвно налягане, камъни в бъбреците или в жлъчката. Магнезият, калцият, фосфорът, желязото, помагат за лечение на рахит, за изграждане на младите кости и зъби, предпазват от анемия. Багрилните вещества в гроздето имат съдоразширяващ ефект, което предпазва от инфаркт.

Лозата като лиановидно растение има способността да създава тънки и дълги леторасли. Плодовете на лозата са разположени на леторасли, покарани от пъпки, разположени върху миналогодишни пръчки. Човекът посредством резитби и подпорни конструкции е създал няколко вида формировки на лозата: чашковидна, Гюйо, Мозер, Омбрела, асмовидна и др.

ДЕЦА И РОДИТЕЛИ

„Деца, покорявайте се на родителите си в Господа; защото е право.

Почитай баща си и майка си, което е първата заповед с обещание, за да ти бъде добре и да живееш много години на земята. И вие, бащи, не дразнете децата си, а ги възпитавайте в дисциплина и наставление Господне.“
(Ефесяни 6:1-4)

Живеем във време на непокорни родители и агресивни деца. Децата, противно на Божията заповед, държат родителите да им се покоряват. И всичко, каквото обещаят, стриктно да изпълняват. Не стига, че почти всеки ден в детската градина или училището родителите са подложени на непрекъснат натиск. „Дайте пари за театър, дайте за танци, такса моля за плуване, за тренировка по шах и тенис“ и така до безкрайност. И добрите тати и мама се бъркат надълбоко в джоба и дават за своето отроче. Децата си искат своето и ще въздъхне прочувствено някой. Те вярно си искат и непрестанно искат, но какво дават?

По-заможните родители са много горди, че осигуряват изключително много развлечения на своите деца. И пак ще кажем: Какво

от това? Стават ли тези деца благодарни и покорни? Напротив, живеят с мисълта, че всичко, което правят родителите за тях, им се полага.

Съобразно апостол Павловата инструкция в Ефесяни, глава шеста, за повечето родители това е непостижимо. Те почти са се предали.

„Деца, покорявайте се на своите родители в Господа.“ Това е святото напътствие. Всеки трябва да бъде на своето място. И ако в много семейства местата са сменени, сега е моментът за решителни действия, ако искаме да имаме добри деца.

Родителите трябва да пригответ децата си за живот, който е по волята на Бога. Това е ангажимент на семейството, не на училището, и по-малко на църквата. Има нужда от библиейско и духовно възпитание на децата.

Общувайте с децата си всеки ден! Изслушвайте ги.

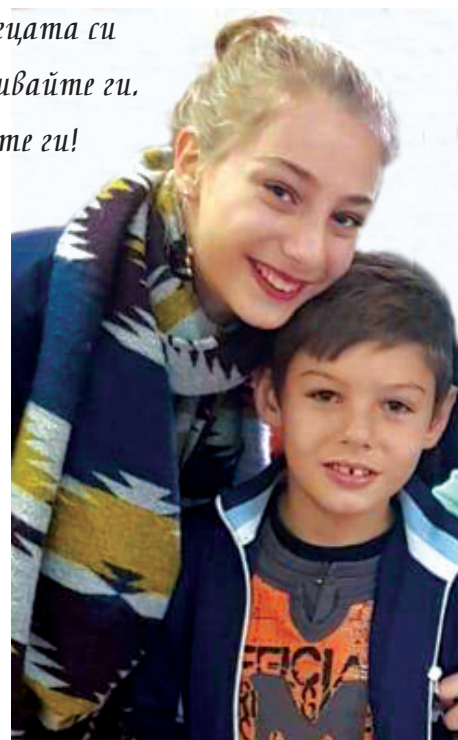
Благославяйте ги!

От ранно детство ги

научете на

Молитвата

„ОТЧЕ НАШ,,

Църквата и Неделното училище само асистират на родителските занимания.

„За да се обърне сърцето на бащите към децата, и непокорните към мъдростта на праведните, та да се приготви за Господа благоразположен народ.“

(Лука 1:17)

Всеки родител трябва да намери време за духовно общуване със своите деца. За добри плодове родителите не трябва да правят това формално, но с пълна сериозност. Да им обясняват кое е грешно и да ги коригират за всяка празна дума или дело. В същото време да съграждат в детските им сърца чувство на състрадание, нежност, човеколюбие и най-вече търпение.

„Като Божи избрани, свети и възлюбени, облечете се в милосърдие, благодат, смирение, кротост, дълготърпение.“ (Колосяни 3:12)

Поне един от родителите трябва да играе роля на свещенослужител вкъщи и да учи децата на молитва. Това ще определи техните ценности завинаги.

Ани Тотева

Приготвянето на хляб е едно от най-старите занимания, а самият хляб - един от най-старите продукти в човешката история. Първите сведения са от късната неолитна епоха. Първите хлебни изделия са най-вероятно под формата на изпечена зърнена каша, приготвена от едросмляно зърно и вода. Вероятно те са приличали на съвременната мексиканска тортиля (на испански: tortilla), индианските царевични питки, шотландските овесени питки или индийската инджера.

Хлебопроизводството става обществен занаят едва в разцвета на Римската империя. Тогава се появяват и първите обществени пекарни, които изхранват населението.

В Средновековна Европа хлябът предимно

БИБЛИЯТА И ХРАНИТЕ В НЕЯ

е ръжен и става основна храна, дори се използва като чиния. Едва в 15 век започват да се изработват дървени чинии и хлебните чинии остават в миналото.

Нарязаният хляб се появява през 1928 година, когато Ото Фредерик Роведер изработва машина, която не само реже хляба, но и веднага го опакова, за да не се разваля или изсъхва. Друга революционна придобивка е механизиранието на ферментацията през 1961 година, което допринася за много по-краткото време за приготвяне на закваската.

В продължение на векове белият хляб се свързва предимно с богатата, привилегирана класа, докато черният хляб се свързва с бедните. През 20 век обаче са открити високите хранителни качества на черния (особено на ръжения) хляб и той става предпочитан в много среди, защото е по-здравословен.

Много народи използват хляба като символ в различни обреди и ритуали. Християните го наричат "пльътта Христова.". В България той е символ на гостоприемство и по традиция официални гости се посрещат с хляб и сол, или с хляб и мед.

България е една от страните в света с най-голяма консумация на хляб. За здравия човек най-подходящ е пълнозърнестият хляб. Той осигурява необходимите баластни вещества, витамини и минерални соли.

При консумацията на хляб освен избора на вида на основните брашна в него, трябва да се има предвид и това, че пресният хляб по-трудно се усвоява от организма на човек и затова са необходими минимум 12 часа отлежаване след изпичането. Леко втвърденият хляб е много по-полезен от току-що изпеченият хляб.

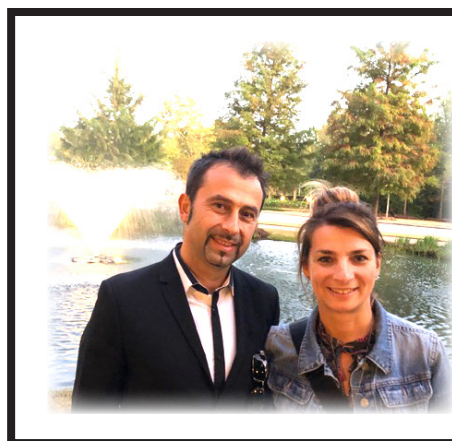
Вестник **Божието Слово**
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 3,60 за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2022 година

**Божия църква
„Дом на радост“**

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Билла)
ул. Гоце Делчев 115

Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 10:00 ч. и от 11.30 ч.

В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu